

2 / 2026

CIRKULÄRET

25 Februari

Cirkulärredaktör: Ivar Vuori

Skicka feedback och material för följande cirkulär till cirkularet@afk.fi

Peter Stenius (t.h.) överräcker årets fotograf-priset till Marit Henriksson (t.v.).
Foto: Lasse Krogell

Marit Henriksson blev årets fotograf

På årsmötet den 22 januari belönades Marit Henriksson med årets fotograf-priset.

av Kaupunkitoimittajat ry. Läs mer i artikeln om henne i Töölöläinen 3/26. Grattis Marit!

Marit har även fått "vuoden kaupunkilainen 2025"-priset

Årsmötet valde två nya hedersmedlemmar

Hanna Blomqvist och Martin Glader valdes till nya hedersmedlemmar i klubben av årsmötet den 22 januari.

Lasse Krogell ställer ut foton i Kyrkslätt

Lasse Krogell ställde ut foton i Kyrkslätt's bibliotek. Svarvita bilder från Island, Varanger, Senja och vår närregion.

Lasse Krogell poserar med sina foton på Kyrkslätt's bibliotek. Foto: Peter Stenius

På kommande i klubben:

Månadsmöte

26 feb. 18:30

Sandels

Tema: Ljus & skugga

Årsfest

5 mars

Restaurant Mauritz,
Munksnäs Allén 17

Månadsmöte

26 mars 18:30

Sandels

Tema: Nära nog

Månadsmöte

23 april 18:30

Sandels

Tema: Minimalism

Vårutfärd

14 maj

Fiskars bruk,
Raseborg

Månadsmöte

28 maj 18:30

Sandels

Tema: Det som inte syns

Informationsärenden

Årsfesten

Årsfesten hålls torsdagen den **5 mars**. Vi ser först Nanna Susis och Pekka Ala-Pietiläs utställningar på Mejlans konstmuseum, Ekuddsv. 6. Öppet 11-18. Biljetter 15€, för pensionärer 10€. Troligen går inte museikort ännu. Klubben beställer och betalar en

guidning på svenska på utställningen för 100 €. Därefter går vi till Restaurant Mauritz på Munksnäs Allén 17. För att kunna beställa bord i tid önskar Ghita nu att **alla intresserade anmäler sig asap till:**

utflyktsorganisatorer@afk.fi

Labbonemangen förnyas

Enligt styrelsens beslut tas ett nytt system för labbonemang i bruk. De separata Digi- och Mörkrumsabonemangen avskaffas och ersätts av ett gemensamt abonemang som ger tillgång till hela labbet samt möjlighet att ha egen nyckel.

Har du redan betalat någondera abbonemangsavgift för 2026 har den automatiskt uppdaterats till det nya systemet.

Abbonemangsavgiften är 60 € per år (30 € för ungdomar under 26 år). För dig som bara vill ha nyckel finns även ett nyckelabonemang för 15 € per år, med en besöksavgift på 5 € per besök. Nyckelpanten på 30 € kvarstår för alla.

Nya labbonnenter behöver dessutom godkänna labbanvändningsreglerna samt gå en introduktionsrunda innan labbet kan tas i bruk.

Styrelsen

AFK:s vårutfärd

Vårutfärden kommer att ordnas torsdagen den **14 maj** (Kristi himmelfärdsdagen) och utfärdsmålet blir **Fiskars bruk i Raseborg**. Närmare program och anmälning kommer senare, men vi siktar på gemensam lunch vid 13-tiden. Fiskars är känt för sin vackra bruksmiljö och den fina naturen runt omkring.

Om nån vill ta vara på kvälls- eller moronfoto, så kan man söka övernattningsalternativ på www.fiskarsvillage.fi.

Vi siktar på samåk men man kan oxo t.ex ta tåg till Karis och sikta på samåk därifrån.

Utfärdsgruppen

Funktionärer efterlyses till följande poster

Styrelsen efterlyser funktionärer till följande poster:

Tävlingssekreterare - upprätthåller klubbens tävlingar, utser domare, kommunicerar teman och övrig tävlingsadministration

Studiocirkelmästare - håller i trådarna för studiocirkeln som träffas för att öva studioarbete

Digicirkelmästare - håller i trådarna för digicirkeln som träffas för att öva digital bildbehandling bl.a.

Arkivarie/Bibliotekarie - upprätthåller klubbens arkiv och bibliotek

Suppleant till mötesvärd - fungerar som värd på månadsmötena

Om du är intresserad av att veta mer om någon post kan du höra av dig till: styrelsen@afk.fi

Styrelsen

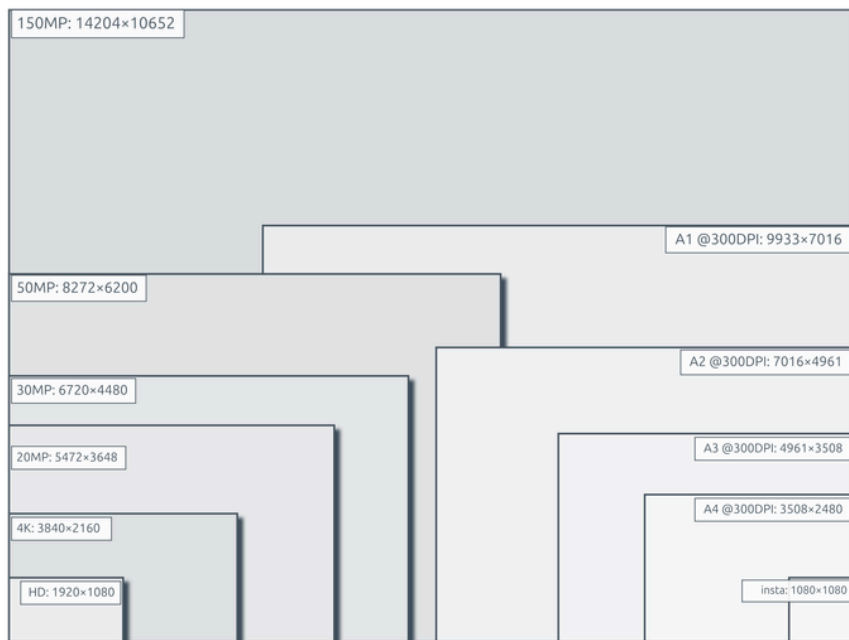

Bild: Andrej Scherbakov - Kod finns på <https://links.afk.fi/viz-code>

Gammal plåtslagare ser på den förbryllande matematiken

Många har undrat, ger 20 MP dubbelt så stort bild som 10 MP? Det känns inte alltid så! Eftersom svaret är både Ja, Nej och Kanske, måste det måhända utredas lite närmare.

Om vi utgår från det gamla påståendet att 6 MP räcker för en skarp A4 på normalt betraktningssavstånd behövs det 12 MP för en A3 som alltså är dubbelt så stor. Men den ser inte ut som om den skulle vara dubbelt så stor!

Trots att bildytan är dubbelt så stor är sidans längd bara 1,4 gånger så lång, Matematiskt kvadratroten ur två. Följaktligen ger dubbelt så stor yta inte dubbelt så lång sida. För vi har två dimensioner att ta hand om, längd och bredd.

För att fördubbla sidornas längd måste vi alltså rada upp två A4 på längden och två A4 på höjden. Då är vi plötsligt uppe i storlek A2 eller fyra gånger 6 MP som blir 24 MP. Nu har vi en bild som ser ut att vara dubbelt så stor men i verkligheten är den alltså fyra gånger så stor.

Om vi går tillbaka och ser på den här textens början har vi nu tittat på både Ja och Nej men har Kanske kvar. Det får stå för betraktningssavståndet som ju i praktiken blir en funktion av bildens diagonal, går vi för nära ser vi inte hela bilden samtidigt och blir

den för långt borta ser vi inte alla detaljer, men helt allmänt ger en större informationsmängd en tydligare upp-fattning om vad fotografen ville visa, förutsatt att betraktarens öga uppfattar det hela. Men hur vi ser på bilder är väldigt personligt och följer inga speciella normer och kan inte heller härledas matematiskt.

För oss vanliga dödliga som sitter bekvämt i fåtöljen med en snygg A4 i handen är storleken inget problem, vi ser hela bilden och kan njuta av den, men för den som tänker i väggplanscher är det värre. Värst är det för dem som planerar utställningar. Informationstätheten eller hur många pixlar man behöver per ytenhet blir snabbt ett problem. Många utställningsbesökare har som bekant den irriterande ovanan att inte hålla sej på optimalt betraktningssavstånd från konstverken utan går alldeles för nära och nästan petar på pixlarna. Då ser man varken komposition eller helhet. Vad konstnären ville lyfta fram med sitt verk blir obegripligt då delarnas samverkan och helhetens balans försvinner. Vanligt men inte särskilt smart. Därför ett Kanske.

Och det rätta svaret är att med 20 MP sensor och samma pixeltäthet i utskriften får man en och en halv gång så breda bilder som samma bilder tagna med en 10 MP sensor. Här slutar vi idag, nästa gång kanske något mera lättsmält!

Ludde

Var lever dina bilder?

Att fotografera är att berätta. Du ser något, du försöker fånga det. Du väljer bort, du ramar in. Du skapar en bild, en berättelse. Vad händer sen?

Kanske är du nöjd, du lyckades fästa det du såg i en filmruta (eller på ett minneskort). Kanske låter du det vara bra så, bilden finns där, du kan ta fram den ur fotolådan, eller datorminnet, och se på den alltid när andan faller på. Kanske försjunker du då i minnen, kanske börjar du se nya saker.

Det räcker ganska långt. När jag försöker få till stånd en bild utgår jag från mig själv. Jag gör det för att jag vill, och det är en belöning i sig. Jag behöver inte andras beundran. Att ta den där bilden, att lyckas, är en stor sak. Och handen på hjärtat, visst är det så för dig också att de flesta bilder inte lyckas?

Det är ok, att få till det är svårt. Men ibland, ibland så lyckas det. Man är ganska nöjd med resultatet. Jag tror att de bilder man oftast är nöjd med är sådana som förmedlar något. Berättar något. Och så uppstår frågan. Om jag vill dela med mig av mina bilder, visa dem för andra; var gör jag det?

Jag tyckte länge att Instagram var en bra plattform. Den är gratis, lätt att använda, och den är populär. Jag delade bilder och följde med andra, vars bildskapande jag på något sätt gillade. Men så hände något. Det har kallats för ensnittification. Bakom uttrycket döljer sig en besvikelse. De stora digitala plattformarna (Facebook, Insta-gram, TikTok, YouTube) började i något skede ta kål på sig själva. De gjorde det genom att förändra algoritmerna, genom att ta in allt mer sponsrade resultat, och genom att fylla sina plattformar med reklam.

Ingen av de stora plattformarna har någonsin skapats är kärlek till människan. De har alltid drivits av ett egenintresse att tjäna pengar. Ingen hymlar om det här, och det har varit kompromissen vi som använt dessa tjänster måste gå med på. Så fungerade det i många år.

Men så började plattformarnas ägare bli lite för giriga. De förändrade förutsättningarna för det avtal som vi användare i tysthet godkände, genom att de började fylla på med skräpinnehåll. Man talar ibland om signal-to-noise-ratio, alltså hur mycket skräp och hur mycket intressant innehåll en tjänst erbjuder. Det här varierar för olika tjänster. Men under de senaste åren har ett mönster framträtt, där allt fler av de stora ökat såpass mycket på skräpinnehållet att jag (och många med mig) fått nog. Jag har slutat använda Facebook, Instagram, YouTube, Google och TikTok nästan helt och hållet.

Den känslan, när bruset avtar och jag igen kan höra vad jag tänker, när jag igen lyckas koncentrera mig längre än TikToks 60

Foto: Johanni Larjanko

sekunders videoklipp, den känslan önskar jag att alla skulle få uppleva.

Det är ju bara ett problem. Var ska jag nu visa mina bilder? Var ska jag hitta ett sammanhang där innehållet intresserar, och skräpet är på ett minimum?

Först återaktiverade jag mitt gamla Flickr-konto (och det är fortfarande aktivt). Men Flickr är ingen levande gemenskap. Jag publicerar gärna där, men det blir ingen interaktion. Och för mig är fotograferandet att berätta. Det kräver att jag berättar för någon, att jag interagerar med någon.

Så jag fortsatte leta. Just nu prövar jag på Pixelfed, en (än så länge) reklamfri plattform för foton (inga reels eller video-klipp tillgängliga). Det är nostalgiskt, det påminner om Instagram för 10-15 år sedan. Jag postar ett foto då och då, jag går in och tittar på andras bilder, ger ett hjärta till favoriter. Det är för tidigt att säga om plattformen kommer att överleva, om den blir "min" gemenskap och om jag kommer att bli kvar där, men det är ok. Ingenting är bestående, inte ens de stora plattformarna (som länge påstods vara "too big to fail", för stora för att tillåtas gå omkull). Det som finns kvar är våra bilder. Och kanske, vår lust att berätta med bilder, kommunicera med andra, fotografera.

Var bor dina bilder? Hör av dig och berätta, eller följ mig på Pixelfed (så följer jag tillbaka).

Johanni Larjanko
Pixelfed: NordicNoir

Foto: Okänd fotograf

AFK:s nya labbmästare presenterar sig

Hej, Jag heter Albin Ljungqvist och är ny labbmästare. Jag har ett stort intresse för mörkrumsarbete och vill gärna se en ökad användning av labbet. Mitt mål är att fortsätta utveckla de system som redan fungerar bra, samtidigt som vi förbättrar sådant som kan bli tydligare och smidigare.

Tillsammans med ordförande och tidigare labbmästare har jag identifierat tre saker jag vill ta tag i:

- Ny bokningskalender: Ett tydligare system för att boka tid.
- Uppdaterade labbregler: För allas trivsel och säkerhet.
- Digital skanning: Vi tittar på en lösning för att skanna negativ med digitalkamera genom att bygga om en gammal förstöringsmaskin till en stabil ställning.

Sedan kommer jag såklart även lägga lite energi på att få ordning i labbet. Tanken är att labbet ska kännas mindre som ett garage och lite mer som ett kök, en ren och organiserad plats där man faktiskt vill spendera tid.

Skicka gärna in önskemål, idéer och kritik. Era synpunkter är viktiga för att labbet ska fungera så bra som möjligt för alla. Ni når mig på Facebook och på AFK:s nya WhatsApp kanal.

Albin Ljungqvist

**AMATÖRFOTOGRAFKLUBBEN I
HELSINGFORS RF**

www.afk.fi
afk@afk.fi

Bankkonto:
Aktia FI48 4055 4920 1540 67

Labbet:
Tölögatan 52, Helsingfors